

VYŘEŠIT PSA!

(nekrolog)

Umřel mi pes. Teda posel. Měl rakovinu. Na celém těle se mu začaly objevovat pod kůží boule, které se postupně zvětšovaly. Nejvíce mezi žebry. Nejdřív jich bylo 5, pak 7, 10, nakonec 12. Netrvalo to ani čtrnáct dní a byl konec. Jmenoval se Max. Byl to dobrman. Možná jste ho znali. Užili jsme s ním hodně starostí ale i nějaké ty legrace. Do posledního dne měl dobrou náladu, běhal, jedl a na nic si nestěžoval. Poslední den ráno měl průjem a nechtěl jíst. Když jsem přišel v poledne domů, bylo po něm.

Tohle by měl být úvod k nějakým hlubším úvahám k posmrtnému psímu holdu, ale já nikdy nic takového nepsal.

S podzimem 2004 jsme jej s mou ženou Martou dostali (trochu rozkazem) jako dar k nastěhování do našeho novobydliště v Mírovce s tím, že jde o nezvladatelného a milého společenského psa. Mohu klidně říci, že v tomto směru jsme jej v následujících letech nijak výchovně nezdeformovali. Do poslední chvíle byl vlezlý, milý a svěhlavý.

Nějak mi nepříjde podstatné, že celé to naše soužití byla vytrvalá poziční válka, kde jen s nezměrnými náklady a různými technickými vychytávkami jsme dokázali odolávat jeho vynalézavosti v unikání z domu či naopak vtírání se do jeho obytných částí. Asi nebyl v posledních letech zrovna moc šťastný, když jsme jej v průběhu rození našich dětí postupně separovali do kotce a na zahradu. Ke cti mu ale musím přiznat, že se s tím nikdy nesmířil. Žádné naše vítězství nebylo než velmi dočasné. Až teď mi unik někam, odkud jej už neodlapím zpět.

Ten pes musí pryč. Říkala moje žena pravidelně, když zdrhl a pak odněkud přišel a cizí krev mu kapala z huby, nebo když ji zastavil s novou obžalobou pravidelný místní stěžovatel, kterému podle pokrývky temene říkáme „občan s kapesníkem“. Ten pes musí pryč, řekl jsem si, když se nám letos narodil třetí synáček a do úkolovníku na mobilu jsem si zapsal VYŘEŠIT PSA!

Naplánovaný termín dávno propadl. Z příbuzných ani ze známých nepříbuzných jej nikdo nechtěl. Ani za peníze, ani za nic. Jeho pravdivá pověst jej předcházela. Do útulku jsem ho zase nechtěl dát já. Takže pes tu byl dál. Většinu dne zavřený v kotci 2x2 metry, protože ani elektrický ohradník a obojek, ani zvýšení většiny plotu pomocí stavebních kari-sít na 2 metry jej nedokázalo zastavit. Jeho

Kronyka naszych dnow a snów (2009-2010')

V tejto kronice zbývá mi obsáhnout stále delší a delší časový úsek, psal jsem naposledy a vskutku dnes mohu jen připsat ... a delší a delší a delší.

*Nejprve trocha statistiky. Hlášení přírůstků narozených dětí: **Kryštof Molák, Amálka Zemanová, Anežka Křesadlová****. Tak to je trochu slabota, minule to bylo šest kousků. Ženy ve fertilním věku by se měly zamyslet nad tím, kdo na ně bude dělat na důchod. * No ostatně u **Slívů** (dneska), **Kružítků** (co nevidět), **Krinkových** (na jaře) a **Venců Krotků** (na jaře) už se prý zamysleli. A **Králík s Marínou** prý už také začínají dumat. Taxnad ta bilance nakonec nebude zas tak špatná. * Tedy je také možné, že se v mezidobí vyskytlo několik dalších potomků, aniž bych to zaznamenal. Tímto se jim omlouvám, ale měli, či měly, víc křičet. * Zřejmě poněkud opominu **rok 2009, rok**

finanční krize, která se v Česku až tak nijak moc neprojevila. * Proběhla červencová narozeninová prasata i srpnový babycamp. * No a pak byl Silvestr, který si **Pepuch** naplánoval na třebíčském ÁRU, akorát nám to předem nikomu neřekl, takže nás tím trochu zaskočil. * **Zjara 2010** se opět uskutečnilo padesátikilometrové pěší poutování. Tentokrát s rozšířenou rodinnou účastí. * A pak bez nějakých zásadních událostí, nepočítám-li, že se **po více než 30ti letech znovu roztočil chlumský větrák**, se jaro překlátilo do léta a zas tu byl **Babycamp**. Už počtvrté! A tentokrát to byl „**KUKY se vrací**“, po cimrmanovsku bez Kukyho, protože Svěrákové si protentokrát nenechali ten film ukrást, čímž nám málem zkazili tábor. Ale jinak to letos bylo na jedničku. Novinkou bylo prezidentské apartmá v podkroví, zumba-dancing, masání, Íránské vyprávění a Romí.* Na a pak už zafoukalo ze strnišť a nastal horký politický podzim, zejména na chlumsku, kde došlo ke 100%ní obměně zastupitelstva. * **A telegrafické zprávy závěrem:** * *Ivetka si na měsíc poslala hlasivky do lázní Luhačovice, ale pro jistotu tam jela s nimi, aby nedělaly hlouposti. Nebože by to bylo naopak? Jinak stále kuchařkuje a myslím, že jí ještě rok chybí k získání řádu zlaté vařečky.* ***Náměstek**

navštívil Izrael i Gázu a pak začal při škole pracovat, jakože programátor na brněnsku. ***Petřa** se vrátil do Kamenice a začal podnikat na vlastní pěst (či hlavu). A hádejte v jakém oboru? No pěstování begónií to není; konkurují si s Náměstkem. ***Rosťa** už na plný úvazek funguje jako profesionální hasič-teoretik a v praktické rovině se zároveň aktivně věnuje jedné spoluhasičce ze sboru. Bližší detaily o ní nám bohužel nejsou známy, což je jistě škoda. ***naša Lucka** (tak ji má uloženou v mailu Pepuch, tak jsem to s potěšením přejal) se pokusila s Náměstkem zpaktovat retrotábor pro pamětníky, ale buď to neklaplo, anebo jsem to nezaznamenal. Nicméně to podporuji, třeba se to podaří za rok, aspoň to bude ještě víc retro. ***Leny** pokud vzdáleně tuším, tak na čas zmizela někam za kanál, a kde se zdržuje teď komc, vůbec netuším. ***Katka a Romí** naše nové posily se střídavými úspěchy bojují s posledním ročníkem školy nazývané základní. ***Mirina** naproti tomu už opět bojuje na opačné straně barikády, tedy za katedrou. ***Káča s Martinem** taky rozmyšlejí (viz poznámka z úvodu kroniky). Uvidíme, co vymyslí. ***Hinty** začal naplno pracovat a jeho pracovní entuziasmus už za necelé dva roky ocenilo patero zaměstnavatelů a určitě to ještě není konečná. I když poslední job, který má v plastooknárně Jihlava si moc pochvaluje. Nevím, jestli jezdí do práce ještě traktorem jako zpočátku, ale možné to je, koupí auta se vyhýbá. Na táborový buben mi napsal věnování „tvůj Hiřta“ a to mne opravdu dojalo. ***Pepuch** neměl to srdce říct kardiologům NE, takže zjara opět podstoupil „šťourání v aortě“. Všichni doufáme, že už to bylo definitivně úspěšné. A jako správný vizionář si zakoupil jetého SAABa, týden před krachem značky, kterou vlastně ale svým nákupem pomohl zachránit. Jen nevím, jestli jsou si toho ve Švédsku (či kde v Asii se dnes tohle auto vyrábí) dostatečně vědomi. ***Z Víti** se stal nájemný pisálek bestsellerů. Po úspěšném spoludítku Historický kalendář NMNM se pustil do samostatné tvorby. Jeho úspěšná druhotina o dějinách BOHDALCE bude mít zřejmě pokračování pod pracovním názvem „Dějiny obce tři kilometry od Bohdalce“. No mám vážné pochyby, že bude-li to brát takhle podrobně a poctivě, tak se od toho Bohdalce k Hroznatínu, nebo Chlumu nepropíše ani do důchodu. ***Monča** ze Zlína, jedna z našich nových posil, se věnuje druháku zlínského gymplu a moc ji to baví a také prý ji moc bavilo s mollovic zvěřincem v létě o dovolené a na táboře v HROZ. Aspoň my jí

Další texty i s hudbou a pár videoklipů a vše další o kapele najdete na webu www.poletime.info. Sám Brančovský je mimo jiné i výtvarníkem a jeho kresby doprovodily i tento příspěvek, ale má toho na svědomí víc (viz jeho stránky rudolf.brancovsky.cz)

Když už jsme u té deprese tak nemohu nevzpomenout na nádherně neveselé písně o Helmutovi a Hildě z produkce skupiny **Helmutova stříkačka**. Tahle muzika už tak živá a veselá nebyla, přesto se to dobře poslouchalo. Koukal jsem na internetu, že kapela stále žije a má nový web (www.helmutovastrikacka.cz), na kterém toho ovšem zatím moc nefunguje. Proto doporučuji raději tento odkaz www.diskografie.cz/helmutova-strikacka, kde si můžete poslechnout pár písní a přečíst si k tomu i pár jejich textů jako tento:

Helmut zabíjí Hildu

*už zas se mi posmíváš, pořád jenom nadáváš
už si jenom zlá, co se s tebou stalo
Denně něco vymýšlíš, no ať z toho neklidně spíš
všechno, co ti dám, je pro tebe je pro tebe málo
(R): Už tě nechci ..
Že jsem si tě vzal ..
No to jsem si teda dal ..
Co teď vymyslím ..
asi tě otrávím ..*

*Možná že tě otrávím, snad píchnu nožem, co já vím
už tě nechci ani vidět, všechno rychle skončí
stejně si mně škaredá, každej mi to povídá
už si jenom zlá, co se s tebou stalo
to že si hloupá Hilda, to ti dnes moc nepřidá
všechno, co ti dám, je pro tebe je pro tebe málo
(R):*

*Jen pod' ke mně trochu blíž, co mám v ruce, uvidíš
bolet to nebude, to je ono, to je ono vidíš
Podruhé sem tomu dal, já jsem ti to povídal
no to sem zrovna nevyhrál
už je s tebou ..., už je s tebou ...*